

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Volja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 126. — ŠTEV. 126.

NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 31, 1933. — SREDA, 31. MAJA 1933.

VOLUME XII. — LETNIK XII.

POGODBA ŠTIRIH DRŽAV BO PODPISANA

**HERRIOT ZAHTEVA, NAJ FRANCIJA
PLAČA SVOJ DOLG AMERIKI,
POSLANCI SE MU PA SMEJEJO**

Pri podpisu pogodbe bo predsedoval italijanski ministriški predsednik Mussolini. — Francoski zahtevi je bilo zadoščeno. — Francija hoče za ostali dolg skleniti z Ameriko novo pogodbo. — Značilen govor novega ameriškega poslanika v Londonu.

RIM, Italija, 30. maja. — Pogodba štirih držav, ki ima namen zagotoviti mir v Evropi prihodnjih deset let, bo z velikimi svečanostmi podpisana v Palazzo Venezia v teku dveh dni.

Ministrski predsednik Mussolini, ki je sestavil pogodbo, bo predsedoval. Pogodbo bodo podpisali poslaniški Anglije, Francije in Nemčije, za Italijo pa jo bo podpisal Mussolini sam.

Poročila iz Londona in Pariza naznanjajo, da je vlada v obeh glavnih mestih pripravljena podpisati sporazum, ki veže štiri velike države zapadne Evrope, da delujejo skupno za mir prihodnjih deset let.

Francoski ministrski predsednik Edouard Deladier bo v poslanski zbornici naznanil, da bo Francija podpisala pogodbo štirih držav s pojasnilom, da je bila pogodba v mnogem oziru izpremenjena in da je sedanje njeno besedilo zelo različno od prvotnega Mussolinijevega besedila. Deladier bo poslanem zagotovil, da so v novi pogodbi vključene francoske zahteve in da versailleska pogodba ne bi izpremenjena, kar je Francija zahtevala. Vsled tega je Deladier mnenja, da more Francija sprejeti to pogodbo in naj Francija ne nasprotuje Mussoliniju.

Francoska vlada še vedno čaka na končni odgovor držav Male antante — Jugoslavije, Čehoslovaške in Romunske, ki so takoj spočetka nasprotovale vsaki zvezi med štirimi velikimi državami. — Mala antanta se je bala, da bodo štiri države kot diktator vladale Evropi in da boste Italija in Nemčija zahtevali premembo versailleske pogodbe.

PARIZ, Francija, 30. maja. — Bivši ministrski predsednik Eduardo Herriot je v poslanski zbornici zahteval, da Francija plača Združenim državam 15. decembra lanskega leta zapadli vojni dolg in naj skuša doseči končno rešitev celega dolga, še predno se prične svetovna gospodarska konferenca v Londonu.

Navzlic temu, da so se mu poslanci posmehovali, je Herriot nadaljeval svoj govor, tekom katerega je omenil svoj razgovor s predsednikom Rooseveltom in je poslancem priporočal, da naj zaupajo Rooseveltu, ki je obljubil, da bo sklenil s Francijo novo pogodbo glede dolga, kadar bo enkrat plačan že zapadli dolg.

Polovica poslancev je odobrvala njegov govor, nakar je bila razprava odgodena do 9. junija, ko bo ministrski predsednik Edouard Deladier zagovarjal svojo politiko.

Takoj nato je zbornica sprejela proračun za leto 1933 in ga je znižala za en biljon frankov od lanskega proračuna, ki je znašal 4,344,000 000 frankov.

Znižani proračun je bil sprejet na zahtevo celoga francoskega naroda, ki je priredil takoiimenovani "štrajk davkoplačevalcev".

V ponedeljek popoldne je 8000 pariških trgovcev zaprlo svoje trgovine in več tisoč trgovcev po deželi.

LONDON, Anglija, 30. maja. — Danes je govoril pred člani in gosti Pilgrims Society angleški presolonaslednik ter dejal, da sta Amerika in Velika Britanija začeli spoznavati, da se ne more nobena dežela v osamljenosti uspešno razvijati.

Angleški prestolonaslednik je predstavil navzočim novega ameriškega poslanika v Angliji, Roberta W. Bingham, ter pri tej priliki pohvalil ameri-

Državni zakladničar bo odstopil

RAZSTAVA V CHICAGO

Do sedaj je bilo dvakrat toliko obiskovalcev, kot so jih pričakovali. — Vstopnino je plačalo 180,000 oseb.

Chicago, Ill., 30. maja. — V ponedeljek je svetovna razstava imela menda največ obiskovalcev, kar jih bo imela kak dan tekom petih mesecev, kolikor časa bo odprta.

Skozi šest vhodov so prihajale velike množice ne samo iz Chicaga, temveč so bili med obiskovalci zastopani vsi narodi sveta.

Uradniki razstave cenijo število obiskovalcev prvega dne na 200,000, od katerih jih je plačalo vstopnino 180,000. Na podlagi tega upajo, da bo razstava imela velik uspeh.

Policisti, ki so nastavljeni po cestah v Chicago, poročajo, da so eeste polne avtomobilov, med katerimi jih je bilo veliko število izven države.

Za prevoz tujcev je ravnateljstvo razstave preskrbelo 40 busov, ki pa ne zadostujejo, zato je bilo sklenjeno, da bo postavljenih v promet še 20 busov.

Največji dogodek dneva je bil, ko je bila pripeljana na razstavo Whistlerjeva slika, ki predstavlja njegovo mater in ki jo cenijo na \$500,000. Slika stražijo policisti in je bila prepeljana v Umetniški zavod.

Slika je last Francije.

Gen. SCHLEICHER JE BIL ARETIRAN

Vizum za obisk Avstrije velja 1000 mark. — Razmere med obema državama so napete. — Končano je gibanje za zvezo z Nemčijo.

Dunaj, Avstrija, 30. maja. — Neko poročilo avstrijske uradne časnikarske agenture iz Berlina zatrjuje, da je bil prejšnji nemški kancler Kurt von Schleicher aretiran in zaprt v trdnjavi Ruestrin.

General von Schleicher je bil pred Hitlerjem nemški kancler. Njegova vlada je trajala samo 56 dni.

General von Schleicher je odstopil 28. januarja, ker mu predsednik Hindenburg ni dal dovoljenja, da bi razpustil državni zbor in bi vladal kot diktator. Dva dni pozneje je bil Hitler imenovan za kanclerja.

General von Schleicher je sledil Franzu von Papenu kot nemški kancler ter je bil pod von Papenovo vlado šest mesecev obrambni minister.

ško vlado, ker je prevzela vodstvo v boju proti depresiji.

Nato je govoril Bingham ter izjavil, da je izza nastopa Rooseveltove administracije opaziti v Združenih državah nenavadno izboljšanje.

— To izboljšanje, — je dejal, — je zelo povečalo vpliv, ki ga bodo zastavile Združene države za zagamčenje svetovnega miru ter za izboljšanje svetovnega gospodarstva.

ODNOŠAJI MED RUSIJO IN AMERIKO

Ruska trgovska družba bo skušala stopiti v stik z ameriško vlado. — Veliko povpraševanju po bombažu in živini.

V kratkem času se bodo začela pogajanja za obnovo trgovskih zvez med Sovjetsko Unijo in Združenimi državami. Predvsem prihajajo v poštev poljedelski produkti.

Rusija bi naročila iz Združenih držav velike množice bombaža in živine ter raznih strojev.

Oficijska trgovska zastopnica sovjotov je Armortorg Trading Corporation, ki bo skušala stopiti v direktno zvezo z washingtonsko vlado.

Pri tem ne gre za sklenitev katere trgovske pogodbe, pač pa le za večjo izmenjavo blaga med obema državama.

Leta 1930 je dosegel ameriški izvoz v Rusijo svoj višek.

Leta 1929 je bilo prodanega v Rusijo za 85 milijonov dolarjev blaga, leto kasneje pa že za 114 milijonov dolarjev. Leta 1932 je padla ta vsota na 13 milijonov dolarjev.

KITAJSKI MORSKI ROPARJI

Šanghaj, Kitajska, 26. maja. — Kapitan kitaj. parnika Kungčantai, ki vozi med Dairenom in Šanghajem, pripoveduje, kako so morski roparji napadli njegovo ladjo in so se njegovi mornarji z njimi obupno borili.

Ko je bil parnik na potu v Šanghaj, se je moral zaradi hudega viharja 21. maja zadržati blizu obrežja Kiangsu province. Ponoči so se v treh čolnih pripeljali roparji z revolverji, puškami, sulicami in meči ter so napadli ladjo. Splezali so tudi na ladjo in so ubili šest mornarjev, sedem pa ranili. Kapitana so zvezali, nato pa oropali celo ladjo. Potnikom so vzeli ves denar in vso obleko. Rzbili so vse stroje in radijsko postajo. Nato pa pobegnili z ropom.

Prihodnji dan je priplula neka ladja in je vlekla parnik v pristanišče Liuho.

400 JAPONCEV JE ZGORELO

Toyohara, Japonska, 26. maja. V gozdnem požaru na otoku Sahalinu je dosedaj zgorelo do 400 Japoncev.

Da bi se požar vstavil, je prebivalstvo morilo za dež, kot edino sredstvo proti požaru.

HITLER SE JE MAŠČEVAL NAD AVSTRIJO

Bil je nemški kancler. Hindenburg mu ni dovolil razpustiti državnega zbora. — Hitler je postal njegov naslednik.

Dunaj, Avstrija, 30. maja. — Vsako upanje, da bi se Avstriji združila z Nemčijo, je zamrlo, ker je nemška vlada določila ceno za viziranje potnega lista Nemeem, ki hočejo obiskati Avstrijo kot turisti, 1000 mark ali \$272.50. Splošno prevladuje mnenje v Avstriji, da bo ta najnovejša odredba gospodarsko škodila mnogo več Nemčiji, kot pa Avstriji.

Agitacija za zvezo Avstrije z Nemčijo je bila pred kratkim časom zelo živahna v Avstriji, toda, ko je Hitler končal avtonomijo Bavarske s tem, da je za Bavarsko postavil deželnega glavarja, si je odtujil avstrijsko javno mnenje in z odredb oglede potnih listov je nemška vlada zadala smrtni udarec vsakemu razpoloženju Avstrije za priklonitev k Nemčiji.

Po splošnem mnenju je sedaj samo tretina Avstrijev za zvezo z Nemčijo in primeri z devetimi desetimi leta 1920.

Vsi dunajski časopisi razpravljajo o napetih odnosih med Avstrijo in Nemčijo.

Katoliški list "Reichspost" povdarja, da v času, ko vse države sveta zastavljajo vse sile, da bi prišlo do splošnega gospodarskega sporazuma med narodi, so Nemei dvignili proti Nemeem orožje gospodarske vojne in samo zaradi majhne avstrijske politične stranke (fašistovske). List pravi, da bo Avstrija v odgovor na to zaprla meje za nemško blago.

Demokratski list Wiener Tageblatt misli, da so poglavitni vzrok za nemški nastop slabe nemške finance, obenem pa hoče Hitler oslabil Dollfussovo vlado. Lansko leto je bilo med turisti, ki so obiskali Avstrijo 47 odstotkov Nemecev.

"Neue Freie Presse" pravi: "Videli bomo še, ali bomo v 'novi Evropi', ki bo kmalu ustanovljena, edni narod, ki ne uživa istega spoštovanja kot druge države."

Kancler Dollfuss bo ostal odločno na svojem stališču. Govorjenju avstrijskih zapadnih držav, ki so vsled nove nemške odredbe najbolj prizadete, so prišli na Dunaj, da se posvetujejo s kanclerjem Dollfussom. Avstrijski poslanik v Berlinu je bil poklican na Dunaj na posvetovanje s kanclerjem.

Iz več virov prihajajo poročila, da bodo diplomatske zveze med obema državama najbrže prekinjene.

Prvi udarec proti nemški odredbi bo Avstrija vrnila s tem, da bo zahtevala, da bo vsak Avstrijec, ki se hoče udeležiti vsenemške konvencije Nemecev iz tujih držav v Passau, plačal za vizum 100 mark, zlasti se, ker je bilo prvotno določeno, da bo konvencija zborovala v Celovcu, pa je bila na povelje iz Berlina preložena v Passau.

PECORA BO OBJAVIL IMENA MORGANOVH LJUBLJENCEV

WASHINGTON, D. C., 30. maja. — Ker je preiskava Morganovega podjetja dognala, da je spadal med one, katerim je prodajal Morgan delnice pod ceno in jim posojal denar, tudi državni zakladničar William H. Woodin, se splošno sodi, da možak ne bo mogel dolgo vztrajati na svojem mestu. To prepričanje je tako splošno, da se je v senatu že danes začela debata o njegovem nasledniku.

Ferdinand Pecora, ki vodi preiskavo posebnega senatskega odbora, je izjavil, da bo jutri objavil imena nadaljnjih ugodnih oseb, katerim je bila Morganova firma naklonjena.

Pri tej priliki bo tudi povedal, da izvaja Morganova firma velik vpliv na družbe, ki preskrbujejo mesta s plinom in elektriko.

Pecora je izgubil v osebi senatora Couzensa velikega podpornika. Senator Couzens, republikanec iz Michigana, se namreč odpravlja po naročilu predsednika Roosevelta na svetovno gospodarsko konferenco v London.

Demokratski senator Long iz Louisiane je odločno proti temu, da bi stopil na Woodinovo mesto proračunski ravnatelj Lewis Douglas.

Pravi, da bi prišli s tem o dežja pod kap, kajti Douglas je v ozki zvezi z Phelps-Dodge Cooper Co., katere je pod Morganovo kontrolo.

Če hočemo iskati v Morganovi firmi prihodnega državnega zakladničarja — je vzkliknil — je bolje, da odbržimo Woodina. Senator Ashurst, demokrat iz Arizone, je pa izjavil, da je si za mesto državnega zakladničarja ni mogoče misliti boljšega moža kot je Douglas.

POLOŽAJ NA DALJ. IZTOKU

Zavzetje Peipinga je odvisno od stališča, ki ga bodo zavzeli Kitajci. — Gonja proti Čang Kaj-šeku.

Peiping, Kitajska, 30. maja. — Po mnenju inozemskih zastopnikov v Peipingu je general Feng nastopil v popolnem soglasju s kantonsko vlado in skuša strniti glavi generala Čang Kaj-Šeka.

Vsled nasprotstva med posameznimi kitajskimi generali je položaj zelo nejasen. General Feng je najprej pomagal narodni vojski generala Čang Kaj-Šeka v severni Kitajski, je bil pozneje vojni minister v Nankingu, toda je kmalu odpotoval iz glavnega mesta. Ko so bili leta 1929 Japonci pripravljani, da izpraznijo Šantung, je bil general Feng pripravljen, da prevzame upravo province, toda general Čang Kaj-Šek je naprosil japonsko armado, da ostane na svojem mestu še dva meseca, da bo v tem času mogel dobiti v svoje roke vso oblast na Kitajskem.

General Feng je tedaj takoj umaknil svojo vojsko proti zapadu ter razdeljal železnice. Od tedaj je prišlo med armadami različnih kitajskih generalov večkrat do resnih spopadov.

Kak uspeh bo imelo sedanje premirje med Japonci in Kitajci, je težko uganiti. Japonci ved-

ROPARSKI GLAVAR UJET

Francoski orožniki so ga iskali več let. — Predal se je sam orožnikom. — Ljudje so ga hoteli rešiti.

Ajaccio, Korzika, 30. maja. — Zloglasni roparski poglavar Andre Spada, katerega so oblasti iskale več let, se je sam predal orožnikom v vasi Coggia. Njegova predaja je po celi Korziki povzročila veliko presenečenje.

Spada je bil vsled neprestanega zasledovanja orožnikov popolnoma izmučen. Izgleda kot bi se mu nekoliko omražil razum. Predal se je poleg majhne cerkve v vasi Coggia. Oblečen je bil skoro v same cunjice in na glavi je imel krono, na prsih pa mu je visel križ. Pred vrati cerkve je pokleknil in je pričel s hripavim glasom vzdihovati: "Kaj sem naredil?"

Novica o njegovem prihodu se je takoj razširila po okolici in kmetje so prišli in ga skušali rešiti pred aretacijo. Toda ni se hotel skriti in je več ur hodil po okolici. Slednjič so prišli orožniki in so ga vzeli v svoje varstvo.

Z aretacijo Spade, ki je italijansko ime za meč, je izgubil zadnji večji ropar na Korziki, ki do sedaj še ni bil vjet. Bil je zadnji izmed roparjev, ki so se imenovali "roparji časti" in ki so se skrivali po nedostopnih gorah Korzike, kjer je bilo vse iskanje brezuspešno.

Pred dvema letoma je francoska vlada vzprizorila velik pogon na roparje z aeroplani, gorsko artilerijo, kavalerijo in več sto motornimi infanterije pod generalom Huet. Vjetih je bilo več roparjev, toda Spada je ostal na svobodi, četudi je bila na njegovo glavo razpisana visoka nagrada. Od tedaj so Spado vedno zasledovali, toda ga niso mogli vjeti, ker so ga prebivalci, ki so ga smatrali za velikega junaka, skrivali in ščitili.

Spada je pred devetimi leti ubil nekega policista, ko je rešil svojega tovariša in od tedaj naprej je živel v gorah. Svoj glavni stan je imel v Sari d'Orsino in je bogatim trgovcem nalagal veliko tlako. Pred dvema letoma je cestno iz Ajaccio v Sopigna za dva meseca popolnoma zaprl za trgovski promet, ker mu trgovci niso hoteli odrajtovati tlake.

Včasih je imel Spada okoli sebe veliko roparsko tolpo. Tudi v politiki je imel odločilno besedo in marsikateri poslanec na Korziki se je imel njemu zahvaliti za izvolitev.

no zatrjujejo, da je vse odvisno od Kitajcev, ako se Japoncem ne bodo upirali. Od tega je tudi odvisno, ako bodo Japonci zavzeli Peiping ali pa mu bodo priznaleli

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Bakst, President L. Boncick, Treas.
Place of business of the corporation and address of above officers:
215 W. 124th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

In celo leto velja za Ameriko in	za New York za celo leto	\$7.00
za pol leta	za pol leta	\$3.50
za štiri leta	za štiri leta	\$13.00
Subscription Yearly \$6.00		

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Duplat brez podpisa in osebosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi pošljejo bivaleške naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 215 W. 124th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

VETERANI IN ADMINISTRACIJA

"Ako dva isto delata, ni vedno isti uspeh."

Resničnost tega starega pregovora se je zopet potrdila v načinu, kako sta ravnala dva ameriška predsednika z vojnimi veterani, ki so prišli v Washington zahtevati bonus.

Ko so lani začele korakati velike množice vojnih veteranov proti Beli hiši, je poslal predsednik Herbert Hoover proti njim zvezno vojaštvo.

Zvezni vojski so razkropili množico veteranov z bajoneti in plinskimi bombami ter zažgali njihovo taborišče. Veterani so bili s silo izgnani iz zveznega glavnega mesta.

Hoover je v tem slučaju očitno napačno ravnal, kar je precej pripomoglo k njegovemu porazu.

Pred par tedni se je približala Washingtonu nova armada, sestojela iz 3000 veteranov.

Zelo so bili začuden, ko jim je vlada odstopila bližnje armadno taborišče, kjer so dobili vsak dan trikrat jesti. — Še nikdar nismo imeli tako dobre hrane in v taki obilici, — so soglasno izjavljali.

V armadnih tovornih avtomobilih so jih prepeljali v devet milj oddaljeni Washington, kjer jim je mornariška godba priredila koncert.

Dobili so brezplačno zdravniško in zobozdravniško pomoč, slednjič se je pa pojavila med njimi Rooseveltova soproga z dvema njegovima tajnikoma. Ogledala si je taborišče ter se prijazno pogovarjala z veterani.

Posledica tega je bila, da je je lotilo 2600 veteranov dela v gozdovih, kjer dobivajo dolar na dan, hrano in obleko. 350 jih je bilo pa na vladne stroške odpelanih domov. Vseposvodi je bilo opaziti zadovoljstvo. Nihče se ni pritoževal. Predsednik Franklin D. Roosevelt je "z dobroto porazil veterane".

Pripomniti je treba, da je malo prej sprejel predsednik v avdienci delegacijo ter ji obljubil, da bo šel veteranom v vseh ozirih na roko, istočasno je pa pripomnil, da bo vetiral vsako predlogo, ki bi zahtevala izplačanje veteranskega bonusa.

Ko so zadnji veterani zapuščali Washington, so opazili na cesti le enega policista.

To zopet dokazuje, da je mogoče vsak še tako zamočan problem ugodno rešiti, ako se ga človek loti s prave strani.

ONIM, KI POŠILJAJO DENAR V DOMOVINO,

naznanjamo, da je mogoče poslati vsoto do sto dolarjev brez vsake izjave, v kako svrhu je denar namenjen. Tozadevna odredba je bila dne 17. marca odpravljena. Kdor hoče poslati več kot sto dolarjev, naj podpiše spodnjo izjavo in naj nam jo pošlje z denarno pošiljateljico.

DECLARATION FOR MONEY ORDER

I herewith declare that Money Order No. _____ is sent by me for the purpose of _____

and is not intended for the purpose of speculation, placing savings or making investment in a foreign country. I certify that this transaction in no way contravenes the act of March 9th, 1933, the executive order of March 10th, 1933 or any regulation issued thereunder.

(Purchaser's Signature)

(Date)

MI BOMO TOČNO IN HITRO IZVRŠILI VSAKO POŠILJATEV SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 215 WEST 124th STREET NEW YORK, N. Y.

Dopisi.

New York, N. Y.

Slovensko mladinsko društvo S. N. P. J. priredi drugo nedeljo v juliju svoj piknik v Emerald Park. L. I. Toliko v blagotno-vpoštevaje, da druga društva ne bodo prirejala na ta dan nobenih zabav. Podrobnosti bodo pozneje objavljene.

Odbor.

Brooklyn, N. Y.

Cenjenemu slovenskemu občinstvu v Greater New Yorku se tem potom ujudno naznanja, da priredi društvo Bratska Zveza, št. 140 S. N. P. J. piknik v nedeljo, dne 23. julija 1933 v Emerald Parku, 88-24 Myrtle Avenue, blizu Woodhaven Boulevard. Park je znan rojakom še iz prejšnjih dobrih časov. Začetek ob 2. uri popoldne. Vršile se bodo razne tekme in drugi kontesti za odrasle in za otroke.

Preskrbljeno bo tudi v vseh ozirih za lažne in težje. Igrali bodo hrvatski tamburaši. Vstopni na 25c. Zabave bo dovolj za vsakogar.

Za obilen poset se priporoča za odbor: Anton Staudohar.

Lorain, Ohio.

Spet smo imeli užitek poln večer, ko so nam naši vrli pevci in pevke zapeli toliko lepih pesmi. Vse je bilo lepo, da bi človek kar poslušal naprej in naprej. Tudi udeležba je bila lepa. Koncerta so se udeležili tudi rojaki iz Clevelanda. Mr. in Mrs. Kogoj, Mrs. Zagar, Mr. Zrimšek, Mr. Šabec, Mr. in Mrs. Trček in hčere, Mr. in Mrs. Penko. Tudi "Zarjani" so bili zastopani po vrlih pevcih.

Zelo nas veseli, da ste nas obiskali in da se zanimate za naš prireditve. Tudi mi bomo prišli na vaše. Hvala vam!

Dne 21. maja so priredili naši pevci in podporni član našemu vrluemu in požrtvovalnemu pevovodji Mr. Louis Šemetu suprise party. Program: Podoknico je zapel skupno mešani zbor "Naš Dom". Pozdravni govor je imel predsednik Frank Ambrožič. Deklamirali sta Alice in Emily Jevce. Mrs. F. Jevce je podarila šopek cvetlic.

Naš pevovodja je bil presenečen in ginjen od solz. V svojem govoru se je zahvalil in obljubil, da dokler bo toliko simpatije in toliko zanimanja, bo deloval s polno močjo, da bodo imeli rojaki vedno na razpolago duševne hrane, razvedrila in užitka.

Za darilo mu je predsednik Fr. Ambrožič izročil krasno taktirko. Nato se je pevovodja L. Šemet zahvalil z željo, da bi bila ta palčica znanilka sloge in bratstva, simbol miru in bratske ljubezni. Vidi se kako lepo bratstvo vlada med pevovodjem in pevci. Sledili so govori. Mr. Rakar je bil prvi pozvan od stoloravnatelja. V svojem zanimivem govoru je podal mnogo lepega. Poudarjal je, naj podpiramo kulturne ustanove in pevovodja. Nato je govoril Mr. Plut iz Clevelanda.

Predsednik Fr. Ambrožič ga je prosil, naj bi še eno zapel, na kar je krasno zapel "O rožmarin", na piano ga je spremljala Mrs. Plut. Nato je govoril predsednik Narodnega Doma J. Piškur. Pojasnjeval je, da so to težave v teh časih, a kultura nam je potrebna. Nato je govoril Mr. Balant. Pozdravil je vse navzoče in se zahvalil vsem, posebno pa rojakom iz Clevelanda in Collingwood, ki jih je prispevalo sem okoli 70, kar nas veseli, kajti vidi se, kako veliko prijateljstvo vlada med nami in sosednjimi naselbinami. Med njimi so bili: Mr. in Mrs. Menart in sinovi in Mr. Lovrene Petkovšek, najboljši prijatelj Mr. Šemeta, kakor mi je sam povedal; pijanistinja društva "Ilirija" Jose Terček, Miss Gornik in Miss Valmice.

Nato se je v spodnjih prostorih razvila prosta zabava in ples. Lep večer je bil za vse. V soboto 3. junija priredi dramatični odsek S. N. Doma šaljivo igro "Sokratov god".

To bo užitek poln večer, in naj ga nikdo ne zamudi. Temu sledi ples in prosta zabava. Vstopnice za odrasle 35c, za mladino 15c. Naš širk nas bo zopet zabaval, kakor sem zvedel po strani. Louis Balant.

Chicago, Ill.

Danes so otvorili svetovno razstavo tukaj v Chicagu z veliko slovesnostjo. Računajo, da jo je prvi dan posetilo 50,000 ljudi. Štiri milijone vstopnic so že prodali. Cenjeni rojaki, katerim je mogoče, pridite gledat čudo dvajsetega stoletja. Gotovo ne bo nobenemu žal, ker nekaj takega se še ni videlo na svetu, kot je sedanja svetovna razstava. Ker so hoteli v mestu sobe že večinoma oddali in so cene jako visoke, se priporočam vsem, ki pridete na razstavo, da se oglasite pri meni. Dajem lepe sobe v najem po nizki ceni in blizu prostora, kjer je svetovna razstava, tako da se vidi od moje hiše dva velika stolpa, ki bosta služila posestnikom za avtožnjo po zraku, tako da bo vsak lahko videl s teh stolpov celo Chicago in obenem svetovno razstavo.

Torej nasvidenje na pikniku! Pozdravljeni!

Frances Lukanich,
2246 Blue Island Ave.,
Chicago, Ill.

Detroit, Mich.

Pevski koncert "Slavea" dne 14. maja je bil jako povoljno izvršen. Res, da ni bila dvorana nabito polna, a kar je bilo občinstva, si pa lahko videlo, da so bili vsi prav zadovoljni s programom.

Torej "Slavea", kar naprej! Ne zamudite pevskih vaj čez poltve, da boste jeseni pripravljeni dati občinstvu zopet kaj lepega.

Naj tem potom omenim nekaj redkega za Detroit, namreč dva "Slavea" (gotovo različnega spola) se hočeta za vedno združiti. To sta Miss Emilia Ogrinec in Mr. Ciril Gaber. Poroka bo v nedeljo 4. junija ob 8. uri zjutraj v slovenski cerkvi. Želim vama o bilih sreče, tudi ko bosta združena kot mož in žena, ne pozabita pavskega zbora "Slavec".

Pozdrav! Poročevalce.

Glentana, Mont.

Delo na farmah je v polnem teku. Ker letos večkrat dežuje, imajo farmerji upanje za boljši pridelek. Saj že več let ni bilo skoro nobenega pridelka. Vlada jim je posojevala dnoar, da so si kupovali seme.

Na tisoče farm je zapuščenih vsled zadnjih suhih let, ker si lastniki niso mogli pomagati. Te zapuščene farme so jako poceni.

Povečini so tukaj ljudje nemškega pokolenja. Priselili so se iz Minnesote pred kakimi 20 leti. Dasi so že tri generacije tukaj v Ameriki rojene, še niso zavrgli jezika svojih očetov.

Rojaki, v tem listu se poizveduje za Johnom Iluparjem iz Krupce pri Semiču. Njegovi priletni starši željno pričakujejo kakega poročila od njega, edinega sina, ker že 27 let ne vedo, kje je in kaj je z njim.

Pred par leti so se širile govorice, da je postal žrtev roparskega napada nekje v Arizoni.

Njegovi starši vas priručno prosijo, da jim kaj sporočite.

Pozdrav vsem čitateljem tega lista. Glasu Naroda želim dosti ovih naročnikov.

M. P.

DOLLFUSS — AGENT MUS-SOLINIJA

Pariška "Populaire" se bavi v daljšem članku s kongresom avstrijske krščanske socialne stranke, ki je zasedal v Solnogradu ter razmotrivač o postopanju zveznega kancelarja dr. Dollfusa piše med drugim:

Avstrijski vlastodržci si prizadevajo predstaviti nam dr. Dollfusa kot edinega človeka, ki je sposoben rešiti Avstrijo pred hitlerijanstvom. Od nas zahtevajo, naj ga ne napadamo, marveč podpiramo. Na Francijo zlasti pritiskajo, naj izplača, kar je obljubila, kajti sicer da se bo dr. Dollfuss umaknil z vodstva avstrijske politike in potem bo Avstrija nezgodno podrejena Nemčiji. Toda le počasi, go spoda! Kako pride Francija do tega, da bi morala politično in finančno vzdrževati tega Mussolinijevega agenta? Kaj se ne uvidijo, da je protidemokratska in protisocialistična politika, četudi je na zunaj naperjena proti hitlerjevemu, v stvari fašistična politika italijanske barve, ki ima za cilj ustvaritev nove trozveze med Avstrijo-Madžarsko in Italijo? Ali ni dovolj jasno, da stremi ta politika za obnovitavo avstro-ogrske monarhije, kar bi v primeru povratka Habsburžanov na prestol spravilo ta del Evrope v največjo nevarnost. Ali naj Francija pomaga, da pride do tega? To vprašanje je treba do konca razčistiti. Ako hoče Dollfuss služiti Mussoliniju, naj išče podpore pri njem, ne sme se pa zanašati na to, da mu bo Francija dajala denar. S tem je povedano vse. Če Dollfuss potrebuje denar, naj mu ga da Mussolini.

POZDRAVI!

Podpisana pozdravljam vse znanee in prijatelje v Library, Pa., posebno pa moje družino. Lep pozdrav tudi moji hčeri v New Yorku, pri kateri sem preživela zadnji dan pred odhodom v domovino. Ne smem pa pozabiti tudi uradnikov potniškega oddelka "Glas Naroda", ki so mi vse potrebno preskrbeli za potovanje. Kdor je namenjen v staro domovino, naj se z zaupanjem obrne na to zanesljivo tvrdko. Ne bo mu žal.

Nasvidenje!

Mary Rubish.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Konvencija SNPJ.

Chicago, Ill., 26. maja.

Kot že včeraj poročano, prva točka na dnevnem redu desete redne konvencije Slovenske Narodne Podporne Jednote je bila razprava o posojilih članom na posestva. Po dolgi in burni razpravi je bil predlog brata Podboja iz Parkhill, Pa. sprejet. Glasil se je, da Jednota prenese s takimi posojili. Za tem se je zahtevalo poimensko glasovanje, kojega izid je bil ravno isti. Kot glavni vzrok za ukinjenje takih posojil se je naglašala potreba, da Jednota potrebuje več premoženja ki je investirano v takih bondih, katere je mogoče vsak čas vnovčiti, in to so v prvi vrsti vladni bondi. Sklenjeno je bilo tudi, da dokler Jednota nima vsaj ene petine vsega premoženja investiranega v takih bondih, da se sploh ne sme drugih investicij izvršiti.

Nič manj vroča ni bila debata glede vprašanja, koga naj se sprejme v Jednoto. Odsek za pravila je predlagal, da se dovoli pristop prosilec drugih kot slovenskih narodnosti, namreč vsem belopoltnikom. Sprejet pa je bil protipredlog, da se sprejema samo prosilec slovenskih narodnosti. Značilno pri tem je bilo, da je mnogo delegatov angleško govoril, ki so glasovali za ta protipredlog. Še bolj značilno je bilo, da pri glasovanju z dviganjem rok je bilo oddanih 95 glasov, da se sprejema vse belopoltnike, in samo 70 glasov, da se sprejema samo slovenske narodnosti. Pri poimenskem glasovanju, ki je bilo zahtevano, je bilo pa oddanih samo 92 glasov za vse belopoltnike in 110 za samo slovenske narodnosti.

Takoj za tem je bil pa stavljen predlog, da se dovoli glavnemu upravnemu odboru, da lahko dovoli v tem oziru izjeme. To pa zato, ker že sedaj ima Jednota kakih dva tisoč članov, ki niso slovenskega pokolenja. Ta predlog je bil sprejet, čeprav je bilo precej opozicije.

Močna opozicija se je pokazala tudi proti predlogu odseka za pravila, da se dovoli pristop v Jednoto osebam, ki so dosegle petdeseto leto starosti. Ko je odbor pojasnil, da take osebe so omejene za koliko se lahko zavarujejo, ter da se za bolniško podporo sploh ne morejo zavarovati, je bila točka končno sprejeta.

Ravno tako je bilo mnogo nasprotstva proti točki, ki določa, da član, ki je črtan, kar pomeni, da je bil suspendiran, prej za dobo dveh mesecev, in potem zopet postane aktiven, ni deležen bolniške podpore za dobo trideset dni po zopetni pristopitvi. Tudi ta točka je bila sprejeta. Več drugih določb, tikajočih se bolniške podpore, je bilo sprejetih brez posebne razprave.

Pred konvencijo se je mnogo govorilo o možnosti, da se pojavijo kaka ostra politična nasprotstva med delegacijami. Bolj ko konvencija poteka, bolj se pokazuje, da so tukaj dve skupini, dasi ravno do zdaj še ni prišlo do kakih posebnih težav. Ena teh skupin je imela sestanek tik pred otvoritvijo in izdala listo kandidatov za konvenčna mesta. Ta lista je zmagala od mala na celi črti. Ravno ista skupina, ki ima močno zaslonbo pri socialističnem klubu, je imela sestanek zopet zadnji terek. Tam se je tudi poudarjalo, da je struja, ki je na krmilu Jednote sedaj, vodila Jednoto v delavskem duhu od napredka do napredka in namerava ostati na krmilu in nadaljevati s tem vodstvom. Danes zvečer sta pa dva sestanka. Vsaka struja priredi enega. Ampak to je postranska stvar. Glavno je, da konvencija sprejme taka pravila, da bo vodstvu omogočeno plodno delovanje za Jednoto in članstvo.

O tem več jutri.

Simon Trojar,
poročevalce.

Slovenka, srednje starosti želi službo,

najraje kje na kavi farmi, ker sem vajena vseh del. Za slučaj, da se mi pošlje denar, grem kamorkoli. Poštenost zjamčim. Pišite na naslov: Mrs. F. M. PHILLIPSON 109 SIXTH ST. CADILLAC, MICH.

Peter Zgaga

Iz Washingtona prihaja poročilo, da bo zvezni zakladničar Woodin odstopil.

Posebni senatni odbor, ki preiskuje poslovanje privatnih bankirjev, je dognal, da mu je bil velefinančnik Morgan zelo naklonjen.

Ferdinand Pecora, odvetnik senatnega odbora, je Woodinu dokazal, da se je solnčil v Morganovi luči.

V kratkem bo podal svojo resignacijo — kajti dvema gospodarjema ni mogoče uspešno služiti.

Oh, če bi resignirali vsi, ki služijo dvema gospodarjema, in če bi ostali na krmilu samo tisti, ki služijo edino domačini, bi bilo za res dobro v naši obljubljeni deželi.

Jugoslavija in Avstrija sta si zopet v laših.

Avstrija noče več importirati jugoslovanskih prašičev. V zameno je Jugoslavija prepovedala vsak uvoz iz Avstrije.

Niti avstrijski časopisi ne smejo v jugoslovanske kraje.

No, če dobro premislimo, bo Jugoslavija že nekako izhajala brez dunajskih revolverskih žurnalov, dočim bo Avstrija precej pogrešala masno jugoslovansko svinjino.

"Pa bi vendarle včasih kako špansko povedal!" — me poziva draga rojakinja v rožnatem pisnu.

Saljavih ne vem dosti, pač pa par resničnih iz vsakdanjega življenja.

Tako se je naprimer odpravil rojak advokatu, kajti mera njegovih zakonskih sladkosti je bila zvrhana polna.

— Če, kaj bo dobrega? — ga je vprašal advokat.

— Ah, nič, ločil bi se rad.

— Tako, ločili bi se radi? — je poizvedoval advokat in v mislih računalo, koliko bo zaslužil.

— Čemu se hočete ločiti?

— Moja žena nori — mu je ljubeznjivo pojasnil dragi rojak.

— Ali je že tedaj norela, ko sta se vzela?

— Nak, takrat ni norela, ampak jaz sem bil nor.

Otroci... Oh, otroci!... Kdo se more pogledati v njihove misli in nazore?

— Kje si bila ti rojena, mama? — jo poizvedoval desetletni fantek.

— V Domžalah — je rekla mati.

— Kje je bil pa papa rojen?

— Tam daleč na Štajerskem.

— Jaz sem bil pa v New Yorku rojen, kaj ne?

— Ja, ti si bil pa v New Yorku. Fantič se je globoko zamislil in slednjič izmordoval.

— Tako narazen smo bili rojeni, pa smo vseeno skupaj prišli...

Možak je prišel iz Californije in je vedel strašno dosti povedati.

— Pa si bil tam v času potrebe? — so ga vprašali.

— Seveda sem bil.

— Ali si se kaj bal?

— Čemu bi se bal — saj se je zemlja bolj tresla nego jaz.

Nihče nima takih kokoši kakor jaz — se je postavljajl novopečeni farmer. — V šestih mesecih ni še nobena znesla nobenega gnilega jajca.

— Ali že odhajate? — je vprašala gospodinja sbojega goveda, ko se je poslavljajl. — "In svojo ljubo gospepo morate tudi vzeti s seboj?"

— Da, da, gospa. Žalibog.

Odjemalec je v trgovini energično odklonil že cel šop ovratnic.

Med tem, ko se ogleduje za drugimi, opazi, da spravljajl prodajalec odklonjene v posebno škatlo.

— Kravate, ki jih več gospodov odkloni, moramo spraviti posebej, — pojasni prodajalec na odjemalčev vprašanje.

— A kaj napravite z njimi?

— Prodamo jih ženam, ki kupujejo kravate za svoje može...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

AXEL MUNTHER

GOSPOD ALFONZ

Z "malimi sestrami ubogih" v San Pietro in Vincoli v Rimu — nekako petdeset jih je bilo in večinoma Francozinje — sem bil velik prijatelj. Tako tudi s številnimi stankami in starčki, ki so našli zavetje v njihovem mogočnem starem posloju. Italijanski zdravnik, ki bi bil moral pravzaprav zanje skrbeti, ni pokazal nikoli najmanjše pokliene zavisti ali nevolje, če sem jih obiskal. Niti tedaj ne, ko so po ledenomrzlem kamenitem tlaku ka-pale po temeljiti razkužitvi položili preprogo pittedburgskega milijonarja iz Grand hotela. (Bila je prej v sobi, kjer je bil umrl njegov sin za davico. Oče je bil moral plačati zanj najmanj štirikrat toliko, kakor je bila vredna; zato jo je pisatelj v veliko hotelirjevo jezo odnesel k "malim sestram"). Pisatelj, ki je bil zdravnik, je bogataš iz strahu pred okužitvijo daroval tudi svo obliko.)

Bilo mi je uganka, kako so "male sestre" zmogle, da so svojim številnim vrhovcem preskrbele obleke in hrano. Z majavim starim vozičkom so pobirale od hotela do hotela, kar je ostalo ledu. Vsem, ki so poznali Rim tistih dni, je bil pogled na njihov voziček domač. — Dva sester — po dve in dve skupaj — je hodilo ves dan z velikimi košaricami in nabiralnikom po mestu. Ob času sprejemnih ur sta redno stali v kotu mojega stopnišča. Marsikateri mojih tedanjih bolnikov so jih bo spominjali. Vedno dobre volje kakor vse redovnice in polne veselih domislic sta uživali, če se jima je ponudila prilika, da sta malo pokramljali. Obe sta bili mladi in zali. Gospa prednica mi je bila že davno zaupno povedala, da stare in grde sestre niso za nabiranje darov. Da sem ji vrnil zaupanje, sem rekel: "Tudi pri mojih bolnikih ima mlada in čedna sestra več vpliva."

Sestre so le malo vedele o zunanjem svetu, vendar so čudovito razumevale človeško naravo. Na prvi pogled so spoznale, kje bi se dalo kaj dobiti v nabiralnik in kje ne. Menile so, da dajo mladi ljudje več nego stari; otroci žal le redko, razen če jim odrasli to vele. Možje dajo več ko žene, pešci več od teh, ki sede v kočijah. Angleži so najradodarnostnejši, za njimi so Rusi. Francozskih popotnikov je bilo tedaj le malo. Amerikanci in Nemci do se le težko ločijo od svojega denarja. Italijani višjih slojev da so še slabši, medtem ko so italijanski reveži zelo dobrih rok.

S stoipredesetimi starčki, ki so jih oskrbovali, je bilo lahko ravnanje v primeri s stoipredesetimi stankami, ki so se neprestano prepirale in kregale. Često so se odigravale med obema oddelkoma zavetišča težke drame. Tedaj so male sestre poskušale gasiti žerjavo, ki je tlela pod pepelom, kakor so pač znale pri svojih skromnih izkušnjah.

Hišni ljubljene je bil francoski gospod Alfonz, neverjetno majhne-ga in drobnega stasa. Stanoval je

redno vožnjo na Pincio. Potem se je gospod Alfonz ustavil za pol ure v "Cafe Aragno". Tam je v svojem kotu ob skodelici kave z obrazom starega poslanika čital "Figaro". Sledilo je še pol ure najvišjega užitka, ko se je vozil po Corsu in na Piazzii di Spagna vneto pogledoval za znanici, da bi pred njimi smel novi cilindar. Nato je zopet izginil za svoje modre zave-se. Prihodnji četrtek pa je že ob zori gopet snažil cilindar.

Včasih se je v največje veselje gospoda Alfonza primerilo, da je nepričakovano prišel kdo mojih prijateljev in z nami zajutrkoval. — Nihče med njimi ni niti slutil, odkod prihaja. Bil je pa tudi res-čeden v elegantnem dolgem suk-nju in novem cilindru, od katerega se je celo z mizo nerad ločil. Ker sam nisem vedel, kam bi ga uvrstil, sem ga slednjič napravil za upokojenega diplomata. Vsi moji prijatelji so ga nagovarjali "gospod minister" in Ana ga je vse-lej nazivala "vaša svetlost". Pri tem je bilo treba videti njegov obraz! K sreči je bil precej gluh in razgovor se je v glavnem ome-jeval na nekaj vlnjatih pripomb o papežu ali vremenu. Ko pa je po-pil kupico "frascatta", sem moral ostati čuječ in biti vsak hip pri-pravljen, da mu umaknem stekle-nico ali pridem na pomoč pri ko-kljivem vprašanju ali še kočljivejšem odgovoru. — Gospod Alfonz je bil goreč rojalist, pripravljen za vsako ceno strmolglaviti francosko republiko. Vsak dan je iz strogo zaupnega vira pričakoval poročil, ki bi ga pozvala nazaj v Pariz. To ni bilo tako nevarno, saj sem si-ljal že marsikatero Francozo uni-čevati republiko. Ko pa je pričel govoriti o družinskih zadevah, sem meral zelo paziti, da ni izdal skrb-no čuvane skrivnosti svoje pre-teklosti. Dobro je bilo, da me je vsakokrat opozoril na nevarnost, o-menišči svaka: "moj svak podpre-fekt..." Moji prijatelji in jaz smo molče soglašali, da je treba pri-sami omenitvi te skrivnostne ose-bnosti umakniti vino iz njegove ob-lizine in da ne sme niti kapljica več v njegov kozarec.

Točno se spominjam četrta, ko je zajtrkoval z nami kipar in po-sebni prijatelj gospoda Alfonza, Waldo Storej. Starček je bil sijaj-ne volje in izredno zgovoren. Še pre-den je izpraznil prvo čašo, je raz-pravljal z Waldom o sestavi ar-made iz bivših garibaldincev, ki bi jo peljal na Francosko, zavel Pariz in strmolglavil republiko. Slednjič je ostalo samo še denarno vpraša-nje: pet milijonov bi popolnoma zadostovalo, enega bi v sili sam sku-paj spravil.

Davdeval se mi je nekam razgret in bil sem prepričan, da bo njegov svak kmalu na vrsti. Dal sem Wal-do dogovorjeno znamenje, naj mu več ne naliva.

"Moj svak podprefekt..." je de-jal.

Ko sem odmaknil steklenico, je nenadoma umolknil in uprl pogled na svoj krožnik, kakor vselej, če mu ni prišlo.

"Brez zamere, sem rekel, "izpi-j."

(Nadaljevanje na 4. strani.)

ČUDNE POSLEDICE STANO-VANJSKE BEDE

Moskovski listi prinašajo smešno zgodbo iz državnega matičnega urada v rdeči prestolici. Šest krepih mladeničev je prijaviło začuden uradnici, da bi radi postali sorodniki. Niso sicer hoteli posino-viti drug druga, ker se hočejo vsi prej ali slej oženiti. Želeli so postati bratje ali pa vsaj nečaki, če bi bil eden njih proglašen za skupnega strica. Na vprašanje o vzrokih čudne prošnje so pojasni-li prosileci, da stannjejo vsi sku-paj v mali sobi nekega delavskega doma. Hišni upravitelj je rekel, da znaša stanarina 30 rubljev na me-sec. Toda stanovalci morajo plačati po 30 rubljev od osebe, "ker niso sorodniki in se ne morejo smatra-ti za eno družino." Na ta način je narasla najemnina do 180 rubljev. Mladeniči, ki nimajo nobenega u-panja na druge sobe v prenatrpa-ni Moskvi, so sklenili postati "ena družina". Oblast seveda ne bo u-godila prošnji, ker bi imelo to ne-dogledne posledice. Saj trpi na ne-dostatu stanovanj vsa Rusija, kjer je odpravljena zasebna hišna last-nina, in ne mara vsled tega nihče zidati.

ANGLEŽINJA MALAJSKA VLADARICA

Leta 1868 je umrl v Angliji sir James Brooke, bivši častnik vzhodnoindijske družbe, ki je prepotoval mnogo sveta na svoji jadnici in do-življal marsikatero pustolovščino v bojih z malajskimi morskimi ropar-ji. Bil je edini Evropec, ki je pri-boril sebi in svoji rodbini prestol dežele na Daljnem vzhodu, knez-vine Saravaka na otoku Borneo. — Njegov naslednik v Saravaku je bil njegov nečak sir Charles Brooke, poročen s svojo sestrnico Marketo de Windtovo. Tako je postala mlada Angležinja vladarica (rani) malaj-ske kneževine. O svojem življenju v Saravaku je izdala pozneje, ko je bila že stara, zanimivo knjigo.

Saravak je bila čudna zmes ev-ropejskih in in orientalskih vladnih oblik. Vsak dan je sprejemal radža Brook svoje podanike. Malajce. Ki-tajce in Dajake in v spremstvu svojih štirih malajskih ministrov je hodil po deželi izvrševati sodno ob-last. Podložniki so neomejeno za-upali njegovi modrosti in pravič-nosti, obnem so pa verovali v nje-gove magične sile.

Tudi Marketa je bila kot vladari-ca zelo priljubljena. Stare, stroge Malajke so jo pripravile do tega, da si jo po njihovem običaju zagri-njala obraz, tako da se je smelo videti samo eno oko. Saravaški me-sar, nčenjak in vedeževalec, jo je naučil čitati koran. Njen prijatelj je bil tudi krvnik, v Saravaku vi-sok državni dostojanstvenik, ki je veljal samo za vršilca Allahove vo-lje in je bil sicer pobožen, dober človek. V Marketini knjigi je opi-sanih mnogo zanimivih dogodivljajev, tako selitev podgan, lov in usmr-titev krokodila, ki je požrl v Sara-vaku več ljudi, prenočevanje pri zbiralcih človeških lobanj itd.

V življenju mladosti

Spisal FRANK TROHA

(Nadaljevanje.)

Kakor je Tone pričakoval, tako se je tudi zgodilo. Milka je bila sil-no iznenadena. Nikakor ji ni šlo v glavo, da bi Tone tako v kratkem času po poroki odšel od doma in tako daleč v tuji svet.

— Več dragi moj, — je rekla, — prav nič nisem zadovoljna s tvojim predlogom. Komaj si se o-ženil in me pripeljal na svoj dom in že me hočeš zapustiti. Oče so že stari in izčrpani ter se je bati, da jih vsaki čas bolezen priklene. Kaj si bi mogla potem sama in o-samljena, brez močnih moških rok? Najbolje je, da si svoj načrt za enkrat izbrišeš iz glave!

— Toda premisli, ljubljena mo-ja!

— Nič ljubljena, kajti če bi me v resnici iz srca ljubil, me ne bi hotel že koj po poroki zapustiti!

— Ti me žališ z svojim zavrač-njem! Ne misli, da te ne ljubim, kajti edino ti si mi vse na svetu! Samo poslušaj me, da Ti natančno razodenem svoje težkoče in svoj na-men. Ako ostanem doma, mi ne bo nikoli mogoče poplačati dolga in težko breme me bo vedno težilo in ne oviralo vse življenje! Ako grem pa v Ameriko, ne bom tam delj ča-sa ostal, kakor sem Ti že omenil. Opomogel si bom in potem nama bo mirno in lepo življenje zagotovlje-no. Le poglej Ravenčka, komaj dve leti je bil v Ameriki in kako si je opomogel. Sedaj ima lažje in mi-rno življenje in še več je takih.

— Pa ti zagotovo veš, ako boš tako srečen in si toliko prislužil kot misliš? Le poglej malo nako-ri, pa boš videl, koliko siromakov je že Amerika napravila.

— A, vem tudi to, ali na tiste se ne smem ozirati, če ne bi še to malenkost poguma izgubil, kar ga imam. Le trdne volje je treba in nič omahovanja, pa se bo vse glad-ko izteklo.

— Moški ste res pravi čudaki! Ko si enkrat nekaj v glavo zabije, ga ni več mogoče odvrtiti ter ga prepričati da je v zmoti! Zakaj ni nisi tega poprej povedal, pred-no sva se vzela? Nikoli ne bi bila postala Tvoja nevesta, če bi vede-la, da si tako trmoglav! Ali si oče-ta kaj vprašal in mu razodel, kaj misliš narediti?

— Ne, tega mu nisem še pove-dal.

— Vidiš, da si v resnici čuden človek! Še očetu ne poveš. Najbrž se ga bojiš, kajti gotovo je, da ti bo tudi on odsvetoval. Poslušaj me in pa še očetu vprašaj za svet in se ravnaj po njegovem vodilu.

— Kakor vidim, ne bom s teboj nič opravil. Meni praviš da sem trmoglav ter da se ne dam prego-voriti, pa je s teboj ravno tako! Nikakor ti ne morem dopovedati, da so to važne stvari, ki se tičejo najinega obstoja. Meni ni samo za-se, pač mi je tudi za te in nikakor si ne želim, da bi stradala poleg mene.

— Bogastva si ne želim na tak način, kot mi ga ti predstavljaš. Sedaj praviš, da boš šel v Ameri-

ko, da boš tam ostal k večjemu tri leta. Ko boš pa enkrat v Ameriki, boš pa tako napravil, kakor že nešteto drugih. Pozabil boš na me, na dom in na vse. Na mestu treh let bo preteklo morda dvalet ali več! Bolj sem vesela skromnega življenja doma ter ob strani svo-jeje moža kakor pa, da mi odideš v Ameriko in od tam pošiljaš do-larje, sam pa hodiš po skrivnih, temnih in kdosi gavedi še po kakšnih slabih potih! Na to pa še ne pomisliš, da bova tudi nekaj do-bila, ko bom prodala svojo hišico, ki mi je ostala po starših! To bom skušala čimprej napraviti, in denar boš lahko porabil za izplačanje dote sestram! Nadalje se bo pa še kako prebrubilo in vse nama bo šlo dobro naprej, samo cepiti se ni-karva, pa nama je boljši obstoj za-gotovljen!

Kot vodene kaplje na razbelje-no železo, so padale Milkeine besede v Tonetovo srce. On ni niti ma-lo dvomil o resničnosti, toda v njem se je odigraval hud boj. Nie-gov sklep je ostal v njem kot pri-kovan. Niti Milka, niti oče ga ni-sta mogla več odvrtiti od njegove-ga načrta. Namenil se je v Ameri-ko in je izvršil svoj sklep.

Bilo je mračnega jesenskega po-poldne. Listje na drevju je že za-čelo dobivati rmenkasto barvo ter vedno v večji množini odpadalo.

Kmetje so spravljali časom pri-delke in se pripravljali na zimo. Pri Vrhuncu so tisto jesen vse bolj nahirto pospravili, kakor običajno. To pa zaradi tega, ker se je Tone odpravil v Ameriko. Predno je imel zapustiti dom, ženo in očeta, je hotel kolikor mogoče več pripravi-ti za zimo. Naibolj je bil zaposlen z drvmi, katerih je bila visoka in dolga skladovnica. S tem pa tudi ženi najbolj ustregel, kajti ona je vedela še izza mladosti, kako straš-no hudo je po zimi, ako ni dovolj kuriva pri hiši.

Na cesti poleg gostilne se je u-stavil poštni voz. Potniki so bili na-menjeni naprej, so vstopili brez posebnega obotavljanja. Zadnji je imel vstopiti Tone Vrhunec. Toda on je bil povsem drugega razpolo-ženja, nego ostali potniki. V grlu ga je dušilo, srce se mu je čim-bolj stiskalo. Nikoli si ni mislil, da bo tako težka ločitev.

Objel je svojega starikevega o-četa ter mu zadnjič stisnil roko. Starec je zatrepetal, kot bi ga stre-

sel mraz, ter je zamrmral komaj slisne besede:

— Zbogom, Tone, zbogom! Ni-koli več te ne bom videl! Tone se je urno okrenil k Mil-ki. Objel jo je in jo poljubil za slovo. Nato je hotel urno vstopiti v voz, da bi čimprej odbrzel na-prej. Kajti mislil si je, da s emu bo kar srce odtrgalo od nepopisne tu-ga.

Nikoli ni domneval, da se bo tako težko ločiti od svoje ljublje-ne žene in očeta.

Toda v voz ni mogel tako urno kot si je mislil. Milka se ga je o-klenila ter z jokajočim glasom po-navljala:

— Tone!—Tone—Tone!

Končno so jo prijele dve ženski, ki sta bili navzoči pri slovesu ter jo z silo odtrgali v stran. Voz je odbrzel naprej s Tonetom vred.

Iz dajave je bilo še opaziti ma-hanje z robcem, nakar je voz izgi-nil na ovinku za gričem.

(Dalje prihodnjic.)

Naši v Ameriki.

V St. Lukes bolnici v Mil-waukee je na posledicah težke operacije na možganskem tvor-u umrl 18-letni slovenski mladenič Frank Bolskar. Mladi Frank se je že 1. maja moral podvreči opera-ciji in je celih 18 dni visel med življenjem in smrtjo.

— Westallški župan Baxter je te dni imenoval znanega našega rojaka in godbenika Mr. Louis Brenkusa v odbor mestne javne knjižnice.

— Pri milwauškem policijs-keem oddelku imamo sedaj tri ro-jače. Pred nekaj časom je dobil policijsko službo 26-letni rojak Louis Rozman. Imenovan rojak je oženjen ter je prišel v Ameri-ko kot 7-letni deček v Clinton. Ind. Tamkaj je polajal v šolo in se je prišel v Milwaukee neka-ko pred 9 leti. Nastanjen je sedaj na severni strani mesta na Bur-leigh postaji. Ostala dva Sloven-ca pri milwauški policiji sta Joe Kopušar in V. Sem.

KDO KAJ VE za Johna Hlupar-ja iz Kruppe pri Semiču, p. d. Mlinarjevega? Že več let ni bi-lo od njega nikakega glasu.

Johny, ako sam bereš te vrstice, oglašaj se svojim dobrim star-šem, ki te težko pričakujejo. Tisti, ki bo o njem kaj resnič-nega sporočil, bo dobil \$5.00 nagrade. — Matija Pechavar, Glentana, Mont., ali pa njego-vim staršem: — Janez Hlupar, Krupa, št. 10, p. Semič, Jugo-slavija. (3x 31&1)

I Š Č E M svojega strica, ker si želim z njim dopisovati. Pro-sim cenjena rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga po-šlje ali naj se pa sam oglasi na: Roy Mohorich, P. O. San-guda, Alberta, Canada. (3x 29,31&1)

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarch. Vsed našo dolgoletno skušnjo Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodiši prošnje za povratna dovolje-nja, polne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje po-trebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavlja-mo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

NAJBOLJŠI SLOVENSKI ROMAN

"GRUNT"

(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetov-ni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLASNARODA"

Cena \$1.50

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pu vel Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROČEN V TEM LISTU VSAKI TEDEN

DEDŠČINA

ROMAN
IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

32

— Veliko zahvalo smo vam dolžni, gospod doktor, da ne vem, kako bi vam mogli ta dolg poplačati. Že dolgo me je sililo, da bi vam mogla ustmeno izraziti svojo zahvalo. Kar ste storili za mojega brata, ste storili tudi za mene. Vaše carstvo in vaša pomoč je nam neprecenljiva. Razum starega očeta, sva popolnoma brez vsakega varstva na svetu. Toda k njemu ne smeja riti s takimi stvarmi, ker bi gar azburjalo in bi mu škodovalo. Moj brat je še premlad, da bi mogel učinkovito nastopiti proti stricu Arturju — in kaj zmorem jaz proti njemu? Zato je velika dobrota in tolažba, da imam vas na svoji strani. Upam, da vam bom mogla nekoč svojo hvaležnost tudi z dejanjem pokazati.

Tako je govorila s tresočim glasom in njen hvaležni pogled in njene besede so mu ogrele srce. Ginjen pritisne njeno roko na svoje ustnice.

— S svojimi besedami me bogato poplačate, milostljiva gospica, ako je treba kake zahvale, in naklonjenost vašega gospoda brata mi je tudi lepo plačilo. Ničesar si ne želim bolj iskreno, kot da mu smem zvesto stati na strani, in upam, da se mi bo posrečilo, da bom nekega dne od njega odstranil vsako nevarnost, da bom odkril vse nakane proti vašemu bratu in bom prinesel take dokaze, da bo njegov sovražnik zanj za vedno neškodljiv.

Pri teh besedah se oba tako brezskrbno gledata, da je bil Henrik, ki je sedel pri njih, prepričan, da sta se Eva Marija in Ralf ljubila.

Po tej nedelji je Ralf Bernd še dvakrat videl Evo Marijo. Enkrat je obiskala svojega starega očeta v tovarni in tu je imel srečo, da je bil ravno v njegovi pisarni. Drugič jo je srečal z njenim bratom neke nedelje dopoldne v gozdu. Henrik ga je povabil, da se je jima pri izprehodu pridružil in to je storil le prerad. Hodili so nad eno uro po gozdu in Eva Marija in Henrik mu polna skrbi pripovedujeta, da stari oče vendarle ni popolnoma okreval, kot so vsi pričakovali. Njegovo srce ga vedno nadleguje, toda ni hotel, kot je zahteval zdravnik, svoje dneve preživeti v popolnem miru.

— Brez dela ni življenja! To je bilo geslo starega gospoda. In šaljivo je zavrnil skrbi svojih nečakov in svoje hčere Melanije. Toda samo Melanija se je pustila varati.

Eva Marija in Henrik sta žalostno opazovala, da se mu srčni napadi vedno pogostjeje ponavljajo. Eva Marija se je postavila za zdravnika, ki je nato zelo strogo odredil, da mora stari gospod za nekaj tednov v zdravilišče v Nauheim. Slednjič je v to privolil, toda pod pogojem, da ga spremlja Eva Marija in dan odhoda je bil že določen. Medtem se je avgust nagnil h koncu in dnevi so bili še lepi in topli.

Nekega večera, malo pred nameranim odhodom, je prišla Mertensova družina v Rodenbergovo vilo, da se poslovijo od starega očeta. Prišel je tudi Egon Mertens, kajti bil je ravno nekaj dni počitnice doma. Navadil se je nekega posebnega obnašanja in govorjenja, in je rabil izraziti, ki so bili drug na drugo zopni. Na licu je tudi s pomosom kazal brazgotino, katero je dobil pri dijaškem dvoboju. Jolanda se je norčevala iz njegovih navad in obnašanja, tako da slednjič postane ves zardel in lice in ježno pravi sestri, da je nemuna goska.

Ravno proti Henrikju je hotel poudariti svojo mogočnost ter se je hvalil z mikavnostjo in zapeljivostjo visokošolskega življenja. Henrik se za vse te izruhe samohvale ne zmeni in ostane miren ter vedno uljuden proti damam. Od starega očeta se ne gane in mu že vsako željo bere na njegovem obrazu.

Artur Mertens ga skrivaj opazuje. Kako se je ta poba znal potuhiniti; saj se vendar obnaša tako, kot ne bi mogel alkaliti vode, si misli Mertens deloma jezen, deloma zadovoljen. Vseled tega se je zavzel, da bo Henrika prijel zaradi njegovih ponočnih izletov, kakorhitro bo stari oče v Nauheimu. Kazal se mu bo, kot bi mu od strani prišlo na uho nekaj o njegovem razposajenem življenju, kajti bil je prepričan, da se drugi mladi gospodje iz tovarne shajajo s Henrikom v mestu in se zabavajo. Niti najmanj ni slutil, da je Henrik marsikatero noč mimo spal v Berndovi sobi na divanu, mesto da bi se, kot je sam želel, potopil v velikomestno ponočno življenje in postavil v nevarnost svoje življenje. Njegovo soroštvo do Henrika je rastle od dneva do dneva in temu sovraštvu je hotel dati nekoliko duška s tem, da bo Henrika z njegovim ponočevanjem dražil, tako da se bo moral bati, da bi mogoče o tem povedal staremu očetu. Artur Mertens je bil popolnoma prepričan, da se je Henrik že tako privadil ponočevanja, da ga tudi potem ne bo več opustil.

Mertens se je po onem dogodku pri peku nekoliko izogibal Henrika, toda ko je opazil, da se Henrik za to, kakor mu je svetoval Ralf Bernd, prav nič ne zmeni in ga navidez tudi ni prav nič sumničel, mu je vest zopet zaspala in se je čutil zopet popolnoma varnega.

Da pa Henrik tudi še sedaj ni bil proti njemu preveč uljuden je pa jelo oblastnega moža. Pobalin mora okusiti ponižanje, to je bila pri njem sklenjena stvar. In za to je hotel porabiti svojo vednost o Henrikovih nočnih pohodih.

Da je njegovo srce gojilo tudi divje želje proti tistemu, je bila pri njem popolnoma razumljiva stvar. Saj je vendar ravno on stal in sicer na prvem mestu med njim in njegovi bolehnosti mogočnosti. In ko je od zdravnika izvedel bojazan, da bi stari gospod mogel ka kemu napadu svoje boleznii podleči, so se mu že želje visoko dvignile in so mu švigale kot požrešni plameni. Saj je že mnogo let čakal, da mu bo stari Rodenberg izpraznil mesto, po katerem je hrepenel. S Henrikom bo pozneje že na kak način opravil.

Zdaj pa je kazal veliko skrb za starega očeta, vedno in vedno ga je prosil, da naj bo zelo previden in je nujno naročal Evi Mariji, da ga varuje pred vsakim najmanjšim razburjanjem.

Eva Marija je, odkar je izvedela, kaka tsmne namene je za upal Ralfu Berndu, še tem težje prenašala njegovo hinavsko priliznost. Četudi ni zvedela o dogodku pri peku, ji je vendar zedostovalo, kar je vedela, da ga je mogla zaničevati in se ga bati. Najrajši bi mu bila, kadar ga je le videla, vse obdobje zalčala v obraz, toda morala se je premagovati. Ko pa jo je sedaj tako nujno opozarjal, da naj pazi na starega očeta, mu precej osorno odgovori:

— Ni ti me treba na to opozarjati, to že naredim iz svojega lastnega nagiba.

Jolanda ni privoščila Evi Mariji potovanja v Nauheim.

— Tebi je dobro, Eva Marija in greš na ta način v prijetno kopališče, — ji pravi ježno.

Stari oče se zasmije.

— Jolanda, tam se tebi pač ne bi izplačalo, kajti v Nauheim ni mnogo veselja za mlade in zdrave ljudi. Toda, da ne boš prikrajšana, ti bom za božično darilo poklonil obisk v kak zimski športni kraj. To je tudi bolj po tvojem okusu.

(Dalje prihodnj.)

Iz Jugoslavije.

Bančni ravnatelj — roparski morilec.

Beograd je prenesenela nepričakovana senzacija. Policija je 10. maja dopoldne aretirala direktorja Privredne banke in družbe "Adria-Nationalfilm" dr. Mihajla Markovića, o katerem se je po celem tednu najvestnejše preslake preverila, da je s pomočjo zloglasnega zločinca Nikolaja Milčkovića izvalil v svoj atelje trgovca Stankovića, ga umoril in mu izropal 68.000 Din.

Gjorgje Stanković je imel trgovino "Beba" s potrebnimi za otroke v ulici Kneza Mihajla. Kakor običajno, se je podal vanjo okrog 8. zjutraj. Čez pol ure pa je zopet zapustil trgovino, ne da bi sotrudi Anki povedal, kam je namenjen. Kmalu nato so nekateri znanci videli Stankovića v družbi stasitega moškega, o katerem je policija po opisu sodila, da je to znani zločinec, že večkrat kaznovani trgovski kriminalnik Nikola Milčković, star 32 let. Nekdo je čul, kako je Milčković spotoma na ulici nagovarjal Stankovića: "Z menoj pojdi tjakaj, Boga ti, pa boš videl!" Kaj? Juvclir Radosavljević je policiji navedel, da mu je Stanković že teden dni prej pripovedoval, da mu nekdo ponuja v nakup 2 kg suhega zlata.

Gospa Stankovičeva je svoje-ga moža pogrešila v ponedeljek opoldne in ga je nato do večera iskala po vsem Beogradu. Zglašila se je seveda na policiji, ki je uvedla vsestranske poizvedbe in takoj tudi izdala tiralo za zloglasnim Milčkovićem. Takoj se je ugotovilo, da je Stanković zjutraj odnesel s seboj lepo vsoto denarja, okrog 67 do 70.000 Din. To se je dognalo po tem, ker je Stanković tri dni pred nestankom dvignil pri upravi fondov 50 tisoč Din, usodnega dne zjutraj pa mu je gospa izročila 18.000 ali 20.000 Din. Vsega tega dnevarja gospa Milica ni našla niti v blagajni trgovine, niti doma na stanovanju. Očitno je torej bilo, da je Milčković izmamil Stankovića s seboj zgolj pod pretezo prodaje zlata, v resnici pa je zasnoval zločin. Sledovi so vodili v stanovanje direktorja dr. Markovića, ki so ga na policiji dolgo zaslišali.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1934

lahko že sedaj naročite. — Pošljite nam \$1.

in knjige Vam bodo poslale naravnost ne dom.

Naročila sprejema:

"GLASNARODA"
216 W. 18th Street
New York, N. Y.Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

GOSPOD ALFONZ

Nadaljevanje s 3. strani.)

mo še kozarec na vaše zdravje. Ni sem vas hotel žaliti in: Doli z republiko! — ker vi tako želite!"

Na moje začudenje ni iztegnil roke po kupici, mirno je sedel in strmel na krožnik. Bil je mrtev.

Vedel sem le predobro, kaj bi pomenilo za gospoda Alfonza in zame pravilno obvestilo policiji: ogled trupla po policijskem zdravniku, mogoče zapoznelo vmešavanje francskega konzulata, slednjič bi umrluemu po možnostni ukradli njegovo edino imetje — skrivnost njegove preteklosti.

Ano sem poslal h kočijažu, naj dvigne streho voza, češ, da se je gospod Alfonz onemestil in ga bom sam spravil domov. Pet minut pozneje je sedel starček poleg mene na svojem običajnem sedežu, ovrtnik zavihan preko ušes, cilindar na očeh, kot po navadi. Bil je natančno tak kot vselej, le da je bil v deti mnogo manjši kot v življenju, kakor vsi mrtvi.

"Če Corso?" je vprašal kočijaž.

"Seveda, čez Corso, to je najljubša voznja gospoda Alfonza."

Mati prednica je bila izprva malo vznemirjena; toda moj izkaz: "Smrt zaradi srčne oslabelosti" z datumom in žigom zavetišča je odstranil vse težkoče pri policiji. Zvečer so položili starčka v rakev, njegovo torbico za blazino pod staro glavo, trak s ključem je tako vedno nosil okrog vratu.

Male sestre ne vprašujejo ne živih ne mrtvih. Dovolj jim je, da vedo, da so ti, ki iščejo pri njih zatočišče, stari in lačni. Vse drugo briga samo ljubeza Boga, sicer pa ne njih ne koga drugega. Vedo, da mnogi njihovi varovanci žive in umirajo pod napačnim imenom.

Hotel sem, da bi vzel gospod Alfonz svoj cilindar s seboj v grob. A sestre so bile mnenja, da to ne gre. Žal mi je bilo, ker bi ga gotovo veselilo.

Male sestre delajo od zore do mraka. Ne poznajo dela, ki bi bilo hkratu tako blagoslovljeno in tako nevarno. Ni treba hoditi v Rim, da jih srečaš. Revščina in starost najdeš povsod in male sestre s praznimi kosarami in praznimi nabiralniki tudi. Položite jim vendar svoje obnošene obleke v koše, velikost je postranska stvar, vsaka pride sestram prav. Cilindri niso več sodobni, darujte jim svoje cilindre!

hranek zgorel. Ko ji je namreč mož nekoč izročil 4200 dinarjev, naj jih shrani, jih je položila v peč, ker ni imela nobenega zaupanja več v hranilnico. Tako se je njeno nezaupanje in denarne zavode kruto maščevalo nad njo. Vsekakor je bil pujssek, ki ga je mož onega dne spekel za svoje goste, najdražja pečenka, ki so jo v njegovi hiši kdaj imeli.

Pujska je pekel s tisočaki...

Kmet Dobroslov Marinković v vasi Bogosavee je hotel dostojno proslaviti rodovinsko "slavo", domači praznik, pa je zaklal pujsko. Medtem, ko je bila žena nekje zunaj, je naložil drva v peč in zakuril. Nato je položil k ognju pujsko in ga začel peči. Ko je bilo v hiši zbranih že precej povabljenih gostov, se je žena vrnila. Ob pogledu na ogenj v peči je presumljivo zakričala in planila k peči. Na možovo vprašanje, kaj ji je, mu je med jokom in solzami povedala, da je ves njun pri-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS31. maja:
Hamburg v Cherbourg
Pres. Roosevelt v Havre
Roma v Genoa2. junija:
Olympic v Cherbourg
Westernland v Havre
Volendam v Boulogne3. junija:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
Britannic v Cabb6. junija:
Leviathan v Cherbourg7. junija:
Deutschland v Cherbourg
Berengaria v Cherbourg8. junija:
Augustus v Genoa
Bremen v Bremen9. junija:
Statendam v Boulogne
Minnewaska v Cherbourg10. junija:
Paris v Havre14. junija:
Pres. Harding v Havre
Majestic v Cherbourg
New York v Cherbourg
Aquitania v Cherbourg15. junija:
Conte di Savoia v Genoa16. junija:
Europa v Bremen
Paris v Havre
Rotterdam v Boulogne17. junija:
Britannic v Cabb
Rex v Genoa
Leviathan v Cherbourg21. junija:
Vulcania v Trst
Albert Ballin v Cherbourg
Manhattan v Havre
De Grasse v Havre23. junija:
Olympic v Cherbourg
Minnetonka v Havre
Veendam v Boulogne24. junija:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
Bremen v Bremen27. junija:
Leviathan v Cherbourg28. junija:
Berengaria v Cherbourg
Hamburg v Cherbourg29. junija:
Conte Grande v Genoa30. junija:
Majestic v Cherbourg
Statendam v Boulogne1. julija:
Paris v Havre
Lafayette v Havre3. julija:
Europa v Bremen5. julija:
Saturia v Trst
Aquitania v Cherbourg
Deutschland v Cherbourg7. julija:
Ile de France v Havre8. julija:
Conte di Savoia v Genoa11. julija:
Bremen v Bremen12. julija:
New York v Cherbourg
Olympic v Cherbourg14. julija:
Rotterdam, Rotterdam15. julija:
Champlain v Havre
Rex v Genoa
Berengaria v Cherbourg18. julija:
Lafayette v Cherbourg19. julija:
Manhattan v Havre
Albert Ballin v Cherbourg20. julija:
Majestic v Cherbourg21. julija:
Lafayette v Havre
Europa v Bremen
Statendam v Boulogne26. julija:
Hamburg v Cherbourg
Pres. Roosevelt v Havre27. julija:
Bremen v Bremen28. julija:
Veendam v Boulogne
Ile de France v Havre29. julija:
Vulcania v Trst
Aquitania v Cherbourg

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mno

go jih je, ki so radi sla-

bih razmer tako priza-

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na-

ročnino točno.

Uprava "G. N."

CENA

DR. KERNOVEGA ŠERILA

JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

(ENGLISH SLOVENE READER)

Bene vame

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

... SKUPNA ...
POTOVANJA

pod osebnim vodstvom

V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS S SLEDEČIMI PARNIKI:

"ILE DE FRANCE" preko Havre ————— 17. JUNIJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 101.23

za tja in nazaj pa samo\$ 182.00

AQUITANIA preko Cherbourg ————— 5. JULIJA

Cena vožnji: iz New Yorka do Ljubljane\$ 102.34

za tja in nazaj pa samo\$ 182.00

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj prihlasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.